

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਨਿਰੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੇਰਾ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਵੈਂਡੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੱਕ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਮੇਜਰ ਅਮਰ

ਸਿੰਘ

ਵੀ.

ਆਰ.ਐਲ.

ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ

ਹੋਰ

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

ਮਹਾਜਨ. ਜੇ.-ਮੈਂ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।
ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਮਹਾਜਨ. ਜੇ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਅੱਗੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਪਰ ਬੀਮਾਰ ਟਰੱਸਟ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1959 ਦਾ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 57

ਕਰਜ਼ੇ-ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ-ਕੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ-ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1940 ਦਾ XVIII) -ਧਾਰਾ 16-ਕੀ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) -ਸੈਕਸ਼ਨ 73— ਆਬਜੈਕਟ, ਸਕੋਪ ਅਤੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ।

1959

ਦਸੰਬਰ, 10

ਹੈਲਡ, ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਕਾਮਨ ਲਾਅ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਤਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਾਜ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਦਰਜੇ ਲਈ ਉਭਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਤਾਂਤਰਿਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਫੰਡ ਲੱਭਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਾਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਰੀਈ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਬਰਾਬਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕੋ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਜਨਤਕ ਚਿੰਤਾ ਵਜੋਂ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਉੱਘੜ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਪੱਖੀ ਅਤੇ ਅੱਖੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਰਣੇ-ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਉਨਾ ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰੈਡਿਟ ਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਸਟਡੀਆ ਕਯੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਕੇ, ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਟੌਤੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਰਚਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਸੰਖੇਪਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।

ਹੈਲਡ, ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਦਾ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪਹਿਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ

ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਦਰਜੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਰੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰ-ਅਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡਣਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਿਮਲਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਰਜ਼ੀ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਲ 1958-59 ਅਤੇ 1959-60 (ਛਮਾਹੀ) ਲਈ 979.68 ਐਨਪੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਰਸੀਵਰ ਦੇ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਚੇਤਨ ਦਾਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ।

ਏ .ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰਮ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.-ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ, 11 ਜੁਲਾਈ, 1958, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 12 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, 1956 ਦੇ ਐਲ.ਐਮ. 90 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੈਂ ਸ਼ਿਮਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਧਵਨ, ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਸੇਠ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਬੁਟੇਲ। 25 ਸਤੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ, ਗੌਰੀ ਮਾਈ ਬੁਟੇਲ, ਟਰੱਸਟ ਸਿਮਲਾ, ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ (1958 ਦਾ ਐਲ.ਐਮ. 37) ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ 46,056-10-9 ਰੁਪਏ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 3,000 ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਮਾਸਿਕ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਿਕ੍ਰੀਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ, ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਓਕਲੇ

ਅਸਟੇਟ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ, ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਕੋਚਰ ਨੂੰ ਜੱਜਮੈਂਟ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸੀਵਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਸੇਠ ਬਦਰੀ ਦਾਸ ਬੁਟੇਲ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਰਿਸੀਵਰ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਡੀ. ਧਵਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ, ਗੌਰੀ ਮਾਈ ਬੁਟੇਲ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਬੈਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਿਕਵਿਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ 19 ਜੂਨ, 1959 (ਐਲ. ਐਮ. 57 ਆਫ 1959) ਨੂੰ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਧਾਰਾ 151 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940, ਅਤੇ ਰੂਲਜ਼, 1941 ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 9(2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ, ਸਾਲ 1958-59 ਲਈ 653.12 ਰੁਪਏ ਐਨ.ਪੀ. ਅਤੇ 1959-60 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ 326.56 ਰੁਪਏ ਐਨ.ਪੀ. ਬਕਾਇਆ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਸਾਲ 1958-59 ਲਈ ਅਤੇ 1959-60 ਦੇ ਛਿਮਾਹੀ ਲਈ 979.68 ਰੁਪਏ ਐਨ.ਪੀ. ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਈ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਿੰਨ-ਕੋਣੀ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ ਨੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹੁਣ ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲਾ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤਰਜੀਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1940 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 73 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਜਾਂ ਦਰਯੋਗ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਸੰਹਿਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਰੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰ ਨਾਲ ਵੰਡਣਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਉਸੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ. ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ ਟਰੱਸਟ ਟੈਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ
ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਵੀ.
ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ
ਟਰੱਸਟ
ਟੈਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਾ 73, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀਕ੍ਰੈਟਲ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 73(3), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਅਵਧ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ (1) ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੇ. ਭੀਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਤਾਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਸ਼ਾਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਜ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤਾਜ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਸ਼ਾਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਫੈਲੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਲੋ. 319

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜਾਂਚਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ-ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ, ਤਾਜ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਟਰੱਸਟ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘਟਾਇਆ ਅਤੇ ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਘੇਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਾਇਸੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਅਖਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਹੈ ਜੋ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਵੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਗੈਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਖੇਪ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਉਲਟ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਵਿਡ ਮੁਰ ਬਨਾਮ ਆਇਰਿਸ਼ ਫ੍ਰੀ ਸਟੇਟ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ (1), ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਦ ਕਿੰਗ, (2), ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਡੀ ਜੇਸਰਜ਼ ਰਾਇਲ ਹੋਟਲ" ਲਿਮਿਟੇਡ (3), ਅਤੇ ਰੀ ਅਜ਼ੋਫ-ਡੋਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ, (4)

ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਯਮ "ਡਿਟਰ ਡਿਗਨੀਓਰੀ" ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, — ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ, ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਾਲੀਅਮ 7 ਪੈਰਾ 701।

(1) 1935 ਏ.ਸੀ. 484

(2) 1935 ਏ.ਸੀ. 500

(3) 1920 ਏ.ਸੀ. 508

(4) (1954) ਆਈ.ਏ.ਈ. ਐਲ.ਆਰ. 947 (950, 951)

ਹੈਨਲੇ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਮਜ਼ ਐਲ.ਜੇ., ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

“ਜਦੋਂ ਵੀ ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ, ਇਸ ਲਈ, ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ, ਜਾਂ ਸਧਾਰਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ, ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਰੂਪ ਦੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਣਤੰਤਰ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਛੋਟੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ

ਆਬਕਾਰੀ
ਅਤੇ ਕਰ
ਅਧਿਕਾਰੀ
ਵੀ.
ਗੌਰੀ ਮੱਲ
ਬੁਟੇਲ ਟਰੱਸਟ

ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਏ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਭਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘ ਦੇ ਕਈ ਰਾਜ, ਸਾਂਝੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਲਈ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਨਿੱਜੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

(1) ਐਲ.ਆਰ. (1878)9 ਚੋ. ਡੀ. 469 (481)

ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਨਤਕ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਨਤਕ ਬੋਝ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਮਾਰਸ਼ਲ ਬਨਾਮ ਨਿਊਯਾਰਕ (1) ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਬ੍ਰਾਂਡੇਇਸ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ-

"ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਤਾਜ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਤਰਜੀਹ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਤਰਜੀਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੰਪੱਤੀ/ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਤੀਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਸਟਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੁਆਰਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, (ਪੰਨਾ 382)। * * *

ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕਤਾ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਫੈਲਦੀ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਿਵਾਸੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਨਿਵਾਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸੰਪੱਤੀ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਸਟਡੀ ਕਾਨੂੰਨ

ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲ, ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

ਆਬਕਾਰੀ

ਅਤੇ ਕਰ

ਅਧਿਕਾਰੀ

ਵੀ.

ਗੌਰੀ ਮੱਲ

ਬੁਟੇਲ ਟਰੱਸਟ

ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

(1) 254 ਯੂ.ਐਸ.ਸੀ. 380=65 ਐਲ. ਐਡ. 316

ਫੈਡਰਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਰਿਸੀਵਰ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ (ਪੰਨਾ 385) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਜਾਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ, ਤਰਜੀਹਾਂ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"

ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਰਜੀਹ ਲਈ ਤਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੋਨੀਰਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ੁਰ ਬਨਾਮ ਮੈਰੀ ਪਿੰਟੋ (1) ਵਿੱਚ, ਲੀਚ ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕ੍ਰਾਊਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਰਤ-ਇਨ-ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ, ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੰਡ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਲੈਂਡਿੰਗ ਐਂਡ ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (2); ਗਣਪਤ ਪੁਤਯਾ ਬਨਾਮ ਕਾਨੜਾ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (3) ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬਰੇਲੀ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ (4); ਰਾਮ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (5); ਗਿਆਨੋਦਾ ਬਾਲਾ ਦਾਸੀ ਬਨਾਮ ਬੁਟੋ ਕ੍ਰਿਸਟੋ (6), ਮਾਨਿਕਮ ਚੇਟਿਆਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਮਦੁਰਾ (7) ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਪੁਲਿਸ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਵੇਦਾਂਤਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (8)।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1934 ਰੰਗ. 8

(2) (1865) 5 ਬੋਮ. ਐਚ.ਸੀ.ਓ.ਸੀ. 23

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1875) ਆਈ ਬੋਮ. 7

(4) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1878) ਆਈ ਐਲ. 596

(5) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1896) 18 ਐਲ. 419

(6) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1906) 33 ਕੈਲ. 1040

(7) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਮੈਡ. 360 (ਐੱਫ. ਬੀ.)

(8) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਮੈਡ. 132

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਤਰਜੀਹ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਕਿ ਜੇ ਤਾਜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ੇ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ
ਅਧਿਕਾਰੀ
ਵੀ.
ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ
ਟਰੱਸਟ
ਟੈਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਤਾਜ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਮਹੂਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਦਰਜੇ ਲਈ ਉਪਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਇੱਕ ਗਣਤੰਤਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜ, ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਜਮਹੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪੈਟਰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਰਾਜਸ਼ਾਹੀ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਫੰਡ ਲੱਭਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਾਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਵਰਨੈਂਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਰੀਈ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ- ਜਿੱਥੇ ਕਰਜ਼ੇ ਇੱਕੋ ਗੁਣ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹਿਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਗਠਿਤ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਜਨਤਕ ਸਰੋਕਾਰ ਵਜੋਂ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਉੱਘੜ ਲੋੜ ਹੈ। ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਹੁਪੱਖੀ ਅਤੇ ਔਖੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਸਦੇ ਫੰਡ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਅੜਿੱਕਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਵੀਡ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਬੋਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਮੈਸਰਸ ਬਿਲਡਰ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (2), ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (3)।

ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਧੁਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਨਿਰਏ-ਕਰੈਡਿਟਰ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਉਨਾ

ਹੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਚਿਆਪਾ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਚੋਟੀ ਬਨਾਮ ਸੁਬੀਅਰ (4) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 519 'ਤੇ ਵੈਲੋਸ ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ।— ਵੀ.

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ "ਅਟੈਚਿੰਗ ਐਡੀਟਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਟਰੱਸਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ _____ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਅਧਿਕਾਰ" ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਮਾਨਿਕਮ ਚੋਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਮਦੁਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ। ਲੀਚ ਸੀਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਇੱਥੇ, ਤਾਜ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਬੋਮ. 305

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਕੈਲ. 26

(3) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 1958 ਪੰਜਾਬ 1040

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1923 ਮੈਡ. 505

(5) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1938 ਮੈਡ. 360

ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਤਾਜ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਰਸਮੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੁਵਿਧਾ ਦੋਵੇਂ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੁਰਕੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਸਵਾਮੀ ਮੁਦਲੀਆਰ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ (1) ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਟੈਚ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਜ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਰਜੀਹ ਦੇ

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ

ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਵੀ.

ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ

ਟਰੱਸਟ

ਟੈਕ ਚੰਦ, ਜੇ.

ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, — ਗਯਾਨੋਦਾ ਬਾਲਾ ਦਾਸੀ ਬਨਾਮ ਬੁਟੇ ਕ੍ਰਿਸਟੋ (2), ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਵੇਦਾਂਤਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)।

ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਇਮੋਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਕੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਟੌਤੀ, ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

(1) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. 26 ਮੈਡ. 673

(2) ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. (1906) 33 ਕੈਲ. 1040

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1936 ਮੈਡ. 132

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਕਿ ਰਾਜ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੁੜ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਜਾਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਚੱਕਰਵਰਤੀ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀ-ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਅਸੰਭਵ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।”

ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤਾਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਡ ਰੇ ਅਜ਼ੌਫ-ਡੌਨ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਬੈਂਕ (1), ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਡੀ ਕੀਸਰਜ਼ ਰਾਇਲ ਹੋਟਲ ਲਿਮਿਟੇਡ (2)।

ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਥਾਨ ਮਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ (3) ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇ, ਬਰਾਬਰ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(1) (1954) 1 ਏ.ਈ.ਐਲ.ਆਰ. 947(950)

(2) 1920 ਏ.ਸੀ. 508

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਲ. 636

ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ

ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਏ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵੀ. ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਗੌਰੀ ਮੱਲ ਬੁਟੇਲ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦੀ ਟਰੱਸਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਿਵਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੁਰਲੀ ਤਾਹਿਲਰਾਮ ਬਨਾਮ ਟੀ. ਅਸੂਮਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਗਾਲ ਪਬਲਿਕ ਡਿਮਾਂਡਜ਼ ਰਿਕਵਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਮੇਸਰਸ ਬਿਲਡਰਜ਼ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (2) ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ (1959 ਦਾ ਐਲ.ਐਮ. 57)। ਸਾਲ 1958-59 ਅਤੇ 1959-60 (ਛਮਾਹੀ) ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ 979.68 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਰਿਸੀਵਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਕਾਇਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1955 ਕੈਲ. 423

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1956 ਕੈਲ. 26

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।